

اللغة
المليبارية

നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം

ഡോ. സൗദ് ബിൻ വഹഫ്
അൽ ഖഹ്താനി

വിവ: ടി.കെ. ഉമർ കോയ മദീനി

منزلة الصلاة في الإسلام

في ضوء الكتاب والسنة

നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം

تأليف : د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني
الترجمة : عمر كويا محي الدين

ഡോ. സഇദ് ബിൻ വഹഫ്
അൽ ഖഹ്താനി

വിവ: ടി.കെ. ഉമർ കോയ മദീനി

بسم الله الرحمن الرحيم

«إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ
وَنَعُوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِ
اللهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

أَمَّا بَعْدُ؛ فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنُ
الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ
بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ

ഇസ്‌ലാമിൽ നമസ്കാരത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കിക്കാണിക്കുന്ന ഒരു ലഘു സന്ദേശമാണിത്, നമസ്കാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, സ്ഥാനം പദവി, പ്രത്യേക കൾ അതുപേക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ വിധി തുടങ്ങിയവ വിശദ

ദ്ധർമ്മത്തിന്റെയും പ്രവാചകചര്യയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇതിൽ വിവരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ എന്റെ കാര്യമായ അവലംഭം ശൈഖുമാരായ ഇബിൻ ബാസ് ഇബിൻ ഉമൈമിൻ (ഇരുവരെയും അല്ലാഹു അവന്റെ സ്വർഗ്ഗീയാരാമത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുമാറാകട്ടെ) എന്നിവരുടെ കൃതികളാണ്.

ലളിതമെങ്കിലും ഇതിൽ അനുഗ്രഹം ചൊരിയട്ടെയെന്നും അവന്റെ പ്രീതിമാത്രം കാംക്ഷിച്ചുള്ളതാകട്ടെയെന്നും ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് തേടുന്നു, എന്റെ ജീവിത കാലത്തും മരണ ശേഷവും, എനിക്കും അതു വായിക്കുന്നവർക്കുമെല്ലാം പ്രയോജന പ്രഥമാകുന്നതാവുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ, അവനിൽ നന്നായി പ്രതീക്ഷയർപ്പിക്കുകയും അവനോട് എമ്പാടും ചോദിക്കുകയുമാവമല്ലോ, അവനെക്കൊണ്ടാല്ലാതെ യാതൊരു ശക്തിയും പ്രതാപവുമില്ല തന്നെ.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه
وسلم إلى يوم الدين.

المؤلف

٥١٤٢٠ / ٨ / ١٨

مفهوم الصلاة

സ്വലാത്തിന്റെ വിവക്ഷ

ഭാഷാ പരമായി “സ്വലാത്ത” എന്ന പദത്തിനർത്ഥം പ്രാർത്ഥനയെന്നാണ്, വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

“അവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യാനുതകുന്ന ദാനം അവരുടെ സ്വത്തുകളിൽ നിന്നും നീ വാങ്ങുകയും അവർക്കുവേണ്ടി (സ്വലാത്ത) പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക നിന്റെ പ്രാർത്ഥന തീർച്ചയായും അവർക്ക് ശാന്തി നൽകുന്നതത്രെ. അല്ലാഹു എല്ലാം കാണുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനുമാകുന്നു. (തൗബ-103)

നബി തിരുമേനി ﷺ പറയുകയുണ്ടായി:

قال صلى الله عليه وسلم : ”إذا دعي أحدكم فليجب فإن كان صائما فليصل وإن كان مفطرا فليطعم“
أخرجه مسلم : 1431

“നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും വല്ല സദ്യയിലേക്കും ക്ഷണിക്കണിക്കപ്പെട്ടാൽ അതു സ്വീകരിക്കട്ടെ, നോമ്പുകാര

നാണെങ്കിൽ ആതിഥേയനുവേണ്ടി “സ്വലാത്ത്” ചെയ്യുകയും നോമ്പിലെങ്കിൽ സദ്യയുണ്ണുകയും ചെയ്യട്ടെ”.

അതായത് അയാളുടെ നന്മക്കും പാപമോചനത്തിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ എന്നു സാരം. “സ്വലാത്ത്” അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാകുമ്പോൾ അത് അവന്റെ പ്രശംസയും മലക്കുകളിൽ നിന്നാകുമ്പോൾ അതു പ്രാർത്ഥനയുമായിരിക്കും.

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

അല്ലാഹുവും അവന്റെ മലക്കുകളും പുകഴ്ത്തി സംസാരിക്കുന്നു, സത്യവിശ്വാസികളേ നിങ്ങളും പ്രാവാചന്റെ പേരിൽ സ്വലാത്തു ചൊല്ലുവിൻ.

سورة الأحزاب الآية: ٥٦

ഇമാം അബൂൽ ആലിയ്യ പറയുകയുണ്ടായി: അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള സ്വലാത്ത് മലക്കുകളുടെ സദസ്സിൽ വെച്ചുള്ള പ്രശംസയും, മലക്കുകളുടെ സ്വലാത്തു കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ പ്രാർത്ഥനയുമാണ്.

ഇബ്നു അബ്ബാസ്സ്(റ) പറയുകയുണ്ടായി: “മലക്കുകളുടെ “സ്വലാത്തു”കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ അനുഗ്രഹത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയാണ്”.

അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും മലക്കുകളുടെ പശ്ചാത്താപത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള തേട്ടമാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടവരുണ്ട്, ഒന്നാമതു പറഞ്ഞതാണ് ശരിയായ വീക്ഷണം.

قال تعالى:

﴿ ١٥٧ ﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿ ١٥٨ ﴾

“അവർക്കത്ര തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നു കാരുണ്യവും പ്രശംസയും ലഭിക്കുന്നത് അവരത്ര സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ”. (അൽ ബഖറ-157)

ഇവിടെ, സ്വലാത്ത് റഹ്മത്തിനോട് ചേർത്തു പറഞ്ഞതിനാൽ അവ രണ്ടിന്റെയും അർത്ഥം ഒന്നല്ല എന്നു ഗ്രഹിക്കാം. കാരണം ഒരു സംഗതിയോട് അതു തന്നെ ചേർത്തു പറയില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ “സ്വലാത്ത്” അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പ്രശംസയും, മനുഷ്യർ മലക്കുകൾ ജിന്നുകൾ തുടങ്ങിയ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നാവുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥന, വുകുഅ്, സുജുദ്, നിൽക്കൽ, തസ്ബീഹ് തുടങ്ങിയവയും പക്ഷി പറവകളിൽ നിന്നും ഇഴജന്തുക്കൾ എന്നിവകളിൽ നിന്നൊക്കെയാവുമ്പോൾ പ്രകീർത്തനവുമായിരിക്കും.

الشرح الممتع لابن عثيمين (٢٢٨ / ٣)

സാങ്കേതികമായി, “തക്ബീറത്തുൽ ഇഹ്റാം കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുകയും സലാം കൊണ്ട് അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രത്യേകവും, അറിയപ്പെട്ടതുമായ ചില വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും അടങ്ങിയ ആരാധനയാണ് നമസ്കാരം”

പ്രാർത്ഥന ധാരാളമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനാലാണ് അതിന് “സ്വലാത്ത്” എന്ന പേരു വന്നത്.

المغني لابن قدامة (٥ / ٣)

മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും സ്വലാത്ത് എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു, പിന്നീട് പ്രാർത്ഥനക്കും നമസ്

കാരത്തിനുമിടയിലെ അഭേദ്യമായ ബന്ധം കാരണം നമസ്കാരത്തിനു മാത്രം പ്രത്യേകമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.

شرح العمدة لشيخ الإسلام ابن تيمية (٢/ ٣١-٣٢)

നമസ്കാരം മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയാണ്; തനിക്കു നന്മ ലഭിക്കുവാനും ദുരിതം നിങ്ങുവാനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ നടത്തുന്ന, ചോദ്യ രൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയും- അത് അല്ലാഹുവിനോട് മാത്രമേ ആകാവൂ- സൂജുദ്ദുകൾ, നുകുളുകൾ, ഇരുത്തം, നിർത്തം തുടങ്ങിയ സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക മുഖേന അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലം കാക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആരാധനാ രൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയുമാണ്. പ്രസ്തുത സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ തനിക്കു പൊറുത്തുതരണമേ എന്നു തന്റെ ഭാവം കൊണ്ട് ചോദിക്കുന്നതു പോലെയിരിക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ നമസ്കാരം മുഴുവൻ ഈ രണ്ടിനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു രൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണെന്നു വ്യക്തമായല്ലോ.

فتح المجيد (ص: 170)

المبحث الثاني: حكم الصلاة

നമസ്കാരത്തിന്റെ വിധി

മാസമുറയും ആർത്തവ രക്തവുമുള്ള സ്ത്രീകൾക്കൊഴികെ പ്രായപൂർത്തിയും ബുദ്ധിയുമുള്ള മുഴുവൻ വിശ്വാസികൾക്കും നമസ്കാരം നിർബദ്ധമാണെന്നതിൽ വിശുദ്ധഖുർആനും സുന്നത്തും മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായവുമുണ്ട്.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾

കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാക്കിക്കൊണ്ട് ജ്ഞാനസരായ നിലയിൽ അവനെ ആരാധിക്കുവാനും, നമസ്കാരം നിലനിർത്തുവാനും, സകാത്ത് നൽകുവാനും അല്ലാതെ അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടില്ല, അതത്രെ വക്രതയില്ലാത്ത മതം. (ബയ്യിന-5).

മുആദ് വിനെ യമനിലേക്ക് നിയോഗിച്ചു കൊണ്ട് നബി ﷺ പറയുകയുണ്ടായി:

”واعلمهم أنّ الله افترض عليهم خمس صلوات في كل يوم وليلة“

പിന്നെ, (അവർ സത്യസാക്ഷ്യം അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ) അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ ഒരു രാത്രിയിലും പകലിലുമായി അഞ്ച് “വഖ്തു”കളിലായി നമസ്കാരം നിർബദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവരെ അറിയിക്കുക.

صحيح البخاري (١٣٩٥)

عن ابنِ عُمَرَ رضيَ اللهُ عنهما قال: رسولُ اللهِ صلى اللهُ عليه وسلم: «بَيْنَ الْإِسْلَامِ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَحَجُّ الْبَيْتِ لِمَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا».

ഇബ്നുഉമർ നിവേദനം, ഇസ്ലാം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത് അഞ്ചു കാര്യങ്ങളിന്മേലാണ്, “അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനക്കർഹനില്ല, മുഹമ്മദ് നബി അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാകുന്നു” എന്ന സത്യസാക്ഷ്യ വചനം, പിന്നീട് നമസ്കാരം മുറുപ്പാലെ നിർവഹിക്കൽ, സകാത്ത് നൽകൽ, ഹജ്ജ് നിർവഹിക്കൽ, നോമ്പ് പിടിക്കൽ എന്നിവായണവകൾ.

متفق عليه

നമസ്കാരം നിർബദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ആയത്തുകളും ഹദീസുകളും എമ്പാടുമുണ്ട്, അത് നിർബദ്ധമാണെന്ന വിഷയത്തിൽ മുസ്ലിം സമുദായം ഏകോപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭൗതികശക്തിയും പ്രസവാനന്തര രക്തസ്രാവമുള്ള സ്ത്രീകൾക്കുമത് നിർബദ്ധമില്ല, നബി തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി:

“ أَلَيْسَتْ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تَصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ ”

“അവർ ജ്ഞാനമതികളാവാമെന്നും പ്രസവ രക്ത
മുണ്ടാകുമെന്നും നമസ്കാരവും നോമ്പും ഉപേക്ഷിക്കുക
യും ചെയ്യുന്നില്ലേ ?” (ബുദ്ധൻ)

منزلة الصلاة في الإسلام

ഇസ്‌ലാമിൽ നമസ്കാരത്തിനുള്ള സ്ഥാനം

ഇസ്‌ലാമിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആരാധനയാണ് നമസ്കാരം അതിന്റെ പ്രാധാന്യവും പ്രത്യേകതകളും അറിയുന്നതാണ് താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ:

1- നമസ്കാരം ഇസ്‌ലാമിന്റെ തൂണുകളിലൊന്നാണ് അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ ദീനിനു നിലനിൽപ്പില്ല.

عن معاذ رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال:

“رأس الأمر الإسلام ، وعموده الصلاة ، وذروة سنامه الجهاد”

الترمذي (٢٦١٦)

മുആദ് നിവേദനം, നബി തിരുമേനി ﷺ അരുളി: “കാര്യങ്ങളുടെ തല ഇസ്‌ലാമും തൂൺ നമസ്കാരവും പൂക്കൾ ജിഹാദമാകുന്നു”.

തൂണുവീണാൽ അതിന്മേൽ ഉയർത്തപ്പെടുന്നതും വീഴുമല്ലോ.

2- അടിമയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും ആദ്യമായി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുക നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കും.

മറ്റുപ്രവർത്തനങ്ങളിലെ ജയപരാജയങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിന്റെ വിഷയത്തിലുള്ള ജയപരാജയങ്ങൾക്കനുസരിച്ചിരിക്കും.

عن أنس رضي الله عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "أول ما يحاسب عليه العبد يوم القيامة الصلاة، فإن صلحت صلح سائر عمله وإن فسدت فسد سائر عمله" وفي رواية "أول ما يسأل عنه العبد يوم القيامة ينظر في صلاته فإن صلحت فقد أفلح وإن فسدت فقد خاب وخسر".

അനസ് നിവേദനം ചെയ്യുന്നു, നബി ﷺ തിരുമേനി അരുളി: "ഒരു അടിമയുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ച് പരലോകത്ത് ആദ്യമായി വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നത് നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കും. അതു നന്നായാൽ മറ്റുള്ള കർമ്മങ്ങളൊക്കെ നന്നായിരിക്കും അതു ശരിയായില്ലെങ്കിൽ ബാക്കി മുഴുവൻ കർമ്മങ്ങളും നഷ്ടമാകും"

മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ടിൽ പരലോകത്ത് വെച്ച് ആദ്യമായി അടിമ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുക നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കും ആദ്യം നമസ്കാരത്തിന്റെ വിഷയം പരിശോധിക്കും അതു നന്നായാൽ അവൻ വിജയിച്ചു, അതു പരാജയപ്പെട്ടാൽ അവൻ പരാജയപ്പെടുകയും നാശമടയുകയും ചെയ്തു" എന്നാണ്.

സിൽസിലത്തുൽസ്സഹിഹ (3-346)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَدَاوُدَ عَنْ زُرَّارَةَ عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ فَإِنْ كَانَ أَكْمَلَهَا كُتِبَتْ لَهُ كَامِلَةٌ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ أَكْمَلَهَا قَالَ لِلْمَلَائِكَةِ

انظروا هل تجدون لعبدي من تطوع فأكملوا بها ما ضيع من فريضة
ثم الزكاة ثم تؤخذ الأعمال على حسب ذلك

തമിംബിൻഔസ്സ് അഭാരി നിവേദനം, പരലോക
ത്ത് ആദ്യമായി വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുക അടിമയുടെ നമ
സ്കാരത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കും, അതു പൂർണ്ണമായി നിറ
വേറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലം പൂർണ്ണമായും
രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും, അതുപൂർണ്ണമായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു
മലക്കുകളോട് പറയും: ഏന്റെ അടിമ ഫർജ് നമസ്കാര
ത്തിലെ കുറവ് നികത്തക്ക വല്ല സുന്നത്തു നമസ്കാരവും
നിറവേറ്റിട്ടുണ്ടോ?, അപ്രകാരം തന്നെയായിരിക്കും സകാ
ത്തിന്റെയും മറ്റു കർമ്മങ്ങളുടെയും അവസ്ഥ.

സഹിഹ്, അബുദാവൂദ് 864

3- മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിൽ നിന്നും അവസാനമായി ന
ഷ്ടപ്പെടുന്നത് അതായിരിക്കും.

ഏതൊരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനവും നഷ്ടമാ
യാൽ പിന്നെ അതിന്റെ യാതൊന്നും ബാക്കിയുണ്ടാവില്ല
ല്ലോ.

عن أبي أمامه قال: " لتقضى عرى الإسلام عروة عروة فكلما
انتقضت عروة تشبش الناس بالتي تليها فأولهن نقض الحكم وآخرهن
الصلاة "

وفي رواية " وآخر ما يبقى الصلاة ، وربّ مصلّ لا خير فيه "

അബൂ ഉമാമ നിവേദനം: “ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഇഴകൾ ഒരോന്നായി ഉടഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരിക്കും ഒരോ ഇഴയും അഴിയുമ്പോഴൊക്കെ ജനങ്ങൾ അടുത്തതിൽ പിടിക്കും ആദ്യമായി നഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഭരണവും അവസാനമായി നഷ്ടപ്പെടുന്നത് നമസ്കാരവുമായിരിക്കും.

ചില റിപ്പോർട്ടുകളിൽ, ജനങ്ങളിൽ നിന്നും ആദ്യമായി ഉയർത്തപ്പെടുക അമാനത്തായിരിക്കും നമസ്കാരം അവസാനം വരെയുണ്ടാകും, യാതൊരു നന്മയുമില്ലാത്ത എത്രയെത്ര നമസ്കാരക്കാർ” എന്നു കൂടിയുണ്ട്.

സഹീഹ്, മുസ്നദ് അഹ്മദ് (5-251)

4- തന്റെ സമുദായത്തോട് നബി ﷺ അവസാനമായി വസിയ്ക്കൽ ചെയ്തതും അതായിരുന്നു.

عن أم سلمة رضي الله عنها قالت: ” كان آخر وصية رسول الله صلى عليه وسلم الصلاة وما ملكت أيمانكم “ حتى جعل نبي الله صلى الله عليه وسلم يجلجلها في صدره وما يفيض بها ومن أمرها أهله“

ഉമ്മുസലമ നിവേദനം: നബി ﷺ തിരുമേനി അവസാനമായി വസിയ്ക്കൽ ചെയ്തത് നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും (സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും) ആയിരുന്നു.

നാവ് ചലിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമാകാതിരുന്നപ്പോൾ മരണം വരെ മനസ്സുകൊണ്ട് തിരുമേനി അത് പറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരുന്നു.

സഹീഹ്, മുസ്നദ് അഹ്മദ് (6-290)

5- അതു നിറവേറ്റുന്നവരെയും തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തോട് അതിന് കൽപിക്കുന്നവരെയും അല്ലാഹു പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ

صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝

വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇസ്മാഇലിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരം നീ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുക, തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം കരാർ പാലിക്കുന്നവനായിരുന്നു, അദ്ദേഹം ദൂതനും പ്രവാചകനുമായിരുന്നു. തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളോട് നമസ്കരിക്കുവാനും സകാത്ത് നൽകുവാനും അദ്ദേഹം കൽപിക്കുമായിരുന്നു, തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെയടുക്കൽ അദ്ദേഹം പ്രിയപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നു.

(സുറത്തു മർയം: 54,55)

6- അതിൽ വീഴ്ചവരുത്തുവരെയും അലസത കാണിക്കുന്നവരെയും അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

قال تعالى:

﴿ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝ ٥٨ ﴾

എന്നിട്ട് അവർക്കു ശേഷം തൽ സ്ഥാനത്ത് ഒരു പിൻതലമുറ വന്നു, അവർ നമസ്കാരം പാഴാക്കുകയും തന്നിഷ്ടങ്ങൾ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു, ദുർ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഫലം അവർ കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

(സുറത്തു മർയം: 59)

وقال عز وجل :

إِنَّ الْمُتَفِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

തീർച്ചയായും കപട വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവെ വഞ്ചിക്കാൻ നോക്കുകയാണ് യതാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു അവരെയാണ് വഞ്ചിക്കുന്നത്, അവർ നമസ്കരിക്കുന്നത് ഉദാസിനരായിക്കൊണ്ടും, ആളുകളെ കാണിക്കാൻ വേണ്ടിയുമാണ് . വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ അവർ അല്ലാഹുവിനെ ഒർമ്മിക്കുകയുള്ളൂ.

സുറത്തുനൂനസഅ്: 142

7- രണ്ടു സത്യ സാക്ഷ്യ വചനങ്ങൾ (ശഹാദത്തുകൾ) കഴിഞ്ഞാൽ മതത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമർഹിക്കുന്നതും സുപ്രധാന സ്തംഭങ്ങളിലൊന്നുമാണ് നമസ്കാരം.

عن ابنِ عُمَرَ رضيَ اللهُ عنهما قال: رسولُ اللهِ صلى اللهُ عليه وسلم: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رسولُ اللهِ، وإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَالْحَجُّ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ».

ഇബ്നിൽ ഉമർؓ നിവേദനം, ഇസ്‌ലാം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത് അഞ്ചു കാര്യങ്ങളിന്മേലാണ്, “അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധനക്കർഹനില്ല, മുഹമ്മദ് നബിؐ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാകുന്നു” എന്ന സത്യസാക്ഷ്യ വചനം, പിന്നീട് നമസ്കാരം മുറുപോലെ നിർവഹിക്കൽ, സകാ

ത്ത് നൽകൽ, ഹജ്ജ് നിർവഹിക്കൽ, നോമ്പ് പിടിക്കൽ എന്നിവയാണവകൾ.

متفق عليه ؛ البخاري ٨، مسلم : ١٦ وهذا لفظه

8- ജിബ്രിൽ മുഖേന ഭൂമിയിൽ വെച്ചല്ലാതെ ഇസ്റാഇൽക്കുറാത്രിയിൽ ആകാശത്തുവെച്ച് നേരിട്ട് നിർബലമാക്കി എന്നത്.

9- ആദ്യമായി അമ്പതു വർഷ് നിയമമാക്കുകയും പിന്നീട് ഒരു രാത്രിയിലും പകലിലുമായി അഞ്ച് വർഷ്തിൽ മാത്രം പരിമിതമാക്കുകയായിരുന്നു എന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു, എണ്ണത്തിൽ അഞ്ചേ ഉള്ളുവെങ്കിലും പ്രതിഫലത്തിൽ അമ്പതിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിൽക്കുന്നുവെന്നതും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറിക്കുന്നു.

10- വിജയികളായ വിശ്വാസികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ തുടക്കത്തിലും ഒടുക്കത്തിലും അതിനെക്കുറിച്ചു പരാമർശിച്ചുവെന്നതും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَقْرَبِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തിൽ ഭക്തി പുലർത്തുന്നവരും, അനാവശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരും, സകാത്ത് നിർവഹിക്കുന്നവരുമായ വിശ്വാസികൾ വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യാവയവങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരുമത്രെ അവർ. തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരുമായോ, തങ്ങളുടെ അധീനത്തിലുള്ള അടിമസ്ത്രീകളുമായോ ഉള്ള ബന്ധം ഒഴികെ. അതിനവർ ആക്ഷേപാർഹരുമല്ല. എന്നാൽ അതിനപ്പുറം ആരെങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ തന്നെയാണ് അതിക്രമകാരികൾ. തങ്ങളുടെ അനാമത്തുകളും കരാറുകളും പാലിക്കുന്നവരും, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങൾ കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്നവരുമത്രെ (ആ വിശ്വാസികൾ).

മുഅ്മിനുൻ (1-9)

11- തങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളോട് അത് നിർവഹിക്കാൻ കൽപിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു പ്രവാചകനോടും അനുയായികളോടും നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾

“നിന്റെ കുടുംബങ്ങളോട് നമസ്കരിക്കാൻ കൽപിക്കുകയും അതിൽ ക്ഷമാപൂർവ്വം ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക, നിന്നോട് നാം ഉപജീവനം ചോദിക്കുന്നില്ല, നാം നിനക്ക് ഉപജീവനം നൽകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്, ധർമ്മ നിഷ്ഠക്കാകുന്നു ശുഭ പര്യവസാനമുള്ളത്”.

താഹ (132)

عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرُّوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ

അബ്ദുല്ലാഹ് ഇബ്ൻ ഉമർ നിവേദനം: “നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് ഏഴുവയസ്സാകുമ്പോൾ അവരോട് നമസ്കരിക്കാൻ കൽപിക്കുക പത്തു വയസ്സായിട്ടും നമസ്കരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുക, ആൺകുട്ടികളെയും പെൺകുട്ടികളെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഉറങ്ങാൻ കൽപിക്കുക”.

സഹീഹ്, അബുദാവൂദ്: 495

12- ഉറങ്ങിയവനോടും മറന്നവനോടും അതു വീട്ടാൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

عن أنس بن مالك عن النبي صلى الله عليه وسلم: “من نسي صلاة فليصلها إذا ذكرها ، لا كفارة لها إلا ذلك”.

അനസ് നിവേദനം: “ആരെങ്കിലും നമസ്കരിക്കാൻ മറന്നുപോയാൽ ഓർമ്മ വരുമ്പോൾ നമസ്കരിക്കട്ടെ, അതല്ലാതെ അതിന് യാതൊരു പരിഹാരവുമില്ല”.

മുത്തഹഖുൻ അലൈഹി, മുസ്ലിം: 597

മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ടിൽ ആരെങ്കിലും നമസ്കരിക്കാൻ മറന്നു പോവുകയോ, ഉറങ്ങിപ്പോവുകയോ ചെയ്താൽ ഉണരുമ്പോഴോ, ഓർമ്മിക്കുമ്പോഴോ അതു വീട്ടുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു പരിഹാരമതിനില്ല. എന്നാണുള്ളത്.

മൂന്നു ദിവസത്തിൽ താഴെ അബോധാവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്നവന്റെയും വിധി ഉറങ്ങിയവന്റെയും തന്നെയാണ്,

അമ്മാർ, സംറബിൻ ജുൻദുബ്, ഇംറാനു ബിൻ അൽഹുസൈൻ എന്നിവരിൽനിന്നും അറപകാരമാകുന്നു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

എന്നാൽ അതിലും കൂടുതൽ ദിവസം അബോധാവസ്ഥയിലായവന് വീട്ടേണ്ടതില്ല, കാരണം മൂന്നു ദിവസത്തിലധികം അബോധാവസ്ഥയിലായവൻ ബുദ്ധി നഷ്ടപ്പെടുന്ന വിഷയത്തിൽ ബുദ്ധി ഭ്രംശം സംഭവിച്ചവനുല്ലാസനല്ലോ.

المبحث الرابع : خصائص الصلاة في الإسلام

നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ

1- നമസ്കാരത്തെ അല്ലാഹു വിശ്വാസമെന്നു പരിചയപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

അല്ലാഹുനിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ (അതായത് നിങ്ങളുടെ ബൈത്തുൽ മുഖദുസിലേക്കു തിരിഞ്ഞുള്ള നമസ്കാരത്തെ) പാഴാക്കിക്കളയുന്നതല്ല, നിശ്ചയം അല്ലാഹു ജനങ്ങളോട് അത്യധികം കരുണയുള്ളവനും ദയാലുവുമാകുന്നു.

അൽ ബഖറ 143

നമസ്കാരത്തെ വിശ്വാസമെന്നു പരിചയപ്പെടുത്താനുണ്ടായ കാരണം നമസ്കാരം മുഖേന പ്രാവർത്തികമായ രൂപത്തിൽ തന്നെ തന്റെ വാക്കു ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് തെളിക്കലുണ്ട്.

2- അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും നമസ്കാരത്തെ പ്രത്യേകമായി പരാമർശിപ്പിരിക്കുന്നു.

﴿١٤٤﴾ أَتْلُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

"നബിയേ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും താങ്കൾക്ക് ബോധനം നൽകപ്പെട്ടത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുക".

അൽ അൻകബൂത്ത് 45

ഇവിടെ തിലാവത്തുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയും അതിലുള്ള നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്, അതിനോടൊപ്പം നമസ്കാരം നിറവേറ്റണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാണല്ലോ

وقوله تعالى:

وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ

“സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നും നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം നിർവഹിക്കണമെന്നും നാം അവർക്ക് ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തു”.

അൽ അൻബിയാത്ത് 73

സൽകർമ്മങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞതിൽ തന്നെ നമസ്കാരവും ഉൾപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞത് പ്രാധാന്യം കാണിക്കാൻ കൂടിയാണ്.

3- ഇതര കർമ്മങ്ങളുടെ കൂടെ നമസ്കാരം വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ചേർത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

قال تعالى:

﴿۞ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۞﴾

നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിർവഹിക്കുകയും സകാത്ത് നൽകുകയും നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ നമസ്ക

രിക്കുകയും ചെയ്യുക. (ബഖറ 43)

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرَ﴾

അതിനാൽ നീ നിന്റെ രക്ഷിതാവിനു ബലിയർപ്പിക്കുകയും അവന് നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അൽ കൗമർ 2

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

പറയുക എന്റെ നമസ്കാരവും അറുവും ജീവിതവും മരണവും സർവ്വലോക സംരക്ഷകനായ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണ്.

ഇതു പോലെയുള്ള നിരവധി ആയത്തുകൾ കാണാം.

4- തദ് വിഷയത്തിൽ ക്ഷമ പുലർത്താൻ അല്ലാഹു പ്രവാചകനോട് കൽപിക്കുന്നു.

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾

നിന്റെ കുടുംബത്തോട് നമസ്കരിക്കാൻ കൽപിക്കുകയും ആ വിഷയത്തിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. (താഹ 132)

ഇബാദത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ ക്ഷമതവലംഭിക്കു

വാൻ, ﴿وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ എന്നാണ് ഖുർആൻ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്, എന്നാൽ അതേ കൽപന നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

5- മുഴുവൻ ആളുകൾക്കും അതു നിർബദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു

രോഗികളെയോ ഭയമുള്ള വേളകളിലോ താത്രക്കാരനെയോ ഒന്നും അതിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ചില നിബന്ധനകളിലോ എണ്ണത്തിലോ കർമ്മ രൂപങ്ങളിലോ ഒക്കെ ചെറിയ ഇളവുകൾ മാത്രമാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഓർമ്മയുള്ളതോടൊപ്പം അതിൽ യാതൊരു വീഴ്ചവുമില്ല.

6- ഏറ്റവും നല്ലരൂപവും വസ്ത്രധാരണവും സ്ഥല ശരീര ശുദ്ധിയും മറ്റൊരു ആരാധനക്കു വേണ്ടിയും നിർബന്ധമാക്കാത്ത ഖിബ്ലക്കു അഭിമുഖമായി നിൽക്കലും അതിൽ നിയമമാക്കി.

7- മനുഷ്യന്റെ മുഴുവൻ ശരീരവും അവയവങ്ങളും മനസ്സും നാവും സാനിധ്യവുമൊക്കെ അതിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ പെട്ടതാക്കി.

8- അതിനിടയിൽ ചിന്തകൊണ്ടുപോലും മറ്റെന്തെങ്കിലും സംഗതികളിൽ വ്യാപൃതരാവുന്നത് വിരോധിച്ചു.

9- ആകാശ ഭൂമികളിലെ മുഴുവൻ സൃഷ്ടികളും നിർവഹിക്കുന്ന, മുഴുവൻ പ്രവാചകന്മാർക്കും നിയമമാക്കിയ കർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് നമസ്കാരം, ഒരു പ്രവാചകനും നമസ്കാരം അല്ലാഹു നിയമമാക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.

10- വിശ്വസിക്കുക എന്നതിനോടു ചേർത്തു നമസ്കാരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

قال تعالى: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٢٠﴾

“എന്നാലവൻ വിശ്വസിക്കുകയും നമസ്കരിക്കുകയും

യും ചെയ്തില്ല, കളവാക്കുകയും പിന്തിരിഞ്ഞു കളയുകയും
മാണുണ്ടായത്. (അൻ വിയാമ 31,32)

നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതാകതകൾ ഇനിയും ധാ
രാളമുണ്ട് അതിനോട് മറ്റൊന്നും തുലനം ചെയ്യാൻ കഴി
യില്ല.

المبحث الخامس : حكم تارك الصلاة

നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ വിധി

ഫർജ്ജ നമസ്കാരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് (കുഫർ) അഥവാ അവിശ്വാസമാണ്, അതു നിർബദ്ധമാണെന്ന വസ്തുത നിഷേധിച്ചു കൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്നും പുറത്താകുന്ന കൊടിയ കുഫർ തന്നെയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ അതു നിർബദ്ധമാണെന്ന വസ്തുത അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് അതു പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനും മതപരിത്യാഗി തന്നെയാണെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശരിയായിട്ടുള്ളത്; നിരവധി തെളിവുകൾ അത് ശരിവെക്കുന്നുണ്ട്,

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

1-“കണങ്കാൽ വെളിവാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുക. സൂജുദ്ചെയ്യാൻ (അന്ന്) അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടും അപ്പോൾ അവർക്കതിന് സാധിക്കുകയില്ല. അവരുടെ കണ്ണുകൾ കീഴ്പോട്ടു താഴ്ന്നിരിക്കും. നിന്ദുത അവരെ ആവരണം ചെയ്യും. അവർ സുരക്ഷിതരായിരുന്ന സമയത്ത് സൂജുദിനായി അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു”

സുറത്തുൽ ഖലം: 42,43

നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ പരലോകത്തു വെച്ച് സുജുദ് ചെയ്യാൻ വിളിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതിനു സാധിക്കാതെ തല ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന അവിശ്വാസികളുടെയും കപട വിശ്വാസികളുടെയും കൂടെയായിരിക്കും അവർ വിശ്വാസികളായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്കെതിന്ന് സാധിക്കുമായിരുന്നുവെന്ന് ഈ ആയത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

2- ഖുർആനിലൂടെ അല്ലാഹു പറയുന്നു

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٢٨﴾ إِلَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾ فِي جَنَّاتٍ يَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمِ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَاطِئِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى آتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

ഓരോ വ്യക്തിയും താൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന് പണയപ്പെട്ടവനാകുന്നു. വലതു പക്ഷക്കാരൊഴികെ, സ്വർഗ്ഗത്തോപ്പുകളിൽ വെച്ച് കുറ്റവാളികളെപ്പറ്റി അവർ അന്വേഷിക്കും; നിങ്ങളെ നരകത്തിലെത്തിച്ചത് എന്തൊന്നാണെന്ന്? അവർ കുറ്റവാളികൾ മറുപടി പറയും; ഞങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നില്ല, ഞങ്ങൾ അഗതികൾക്ക് ആഹാരം നൽകുമായിരുന്നില്ല, തോന്നിവാസത്തിൽ മുഴുകുന്നവരുടെ കൂടെ ഞങ്ങളും മുഴുകുകയായിരുന്നു. പ്രതിഫല നാളിനെ ഞങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

മുദുമിർ (36- 46)

അതിനാൽ നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ സഖർ എന്ന നരാഗാക്നിയിൽ എരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
 عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

“മുഖം നിലത്തു കുത്തിയ നിലയിൽ അവർ നര കാഗ്നിയിലൂടെ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുന്നദിവസം (അവരോട് പറയപ്പെടും) നിങ്ങൾ ആ നരകത്തിന്റെ സ്പർശനം അനുഭവിച്ചു കൊള്ളുക”.

അൽഖമർ 46- 47

3- അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوُنَاكُمْ فِي الدِّينِ وَنَفْضِلُ الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

“എന്നാൽ അവർ പശ്ചാത്താപിക്കുകയും നമസ്കരം മുറപ്രകാരം നിവൃഹിക്കുകയും സകാത്ത് നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവർ മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാകുന്നു. കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന ആളുകൾക്കു വേണ്ടി നാം ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുകയാകുന്നു”.

(തൗബ -11)

പ്രസ്തുത ആയത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ മുസ്ലിംകളുടെ സഹോദരങ്ങളാകുവാനുള്ള നിബന്ധനായി അല്ലാഹു പറയുന്നത് അവർ നമസ്കരിക്കണമെന്നാണ്.

4- ജാബിർ (റ) നിവേദനം നബി ﷺ അരുളി:

عن جَابِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ يَقُولُ: «إِنَّ بَيْنَ الرَّحْلِ وَبَيْنَ الشَّرْكَ وَالْكُفْرِ تَرَكَ الصَّلَاةِ».

ജാബിർ ﷺ നിവേദനം, നബി ﷺ പറയുകയുണ്ടായി: “ഓരാളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും കുഫ്റിന്റെയും ശി

ർക്കിന്റെറയുമിടയിൽ വേർതിരിവായി നിൽക്കുന്നത് നമസ്കാരമാണ്, അതുപേക്ഷിച്ചവൻ അവിശ്വാസിയാതി മാറുന്നതാകുന്നു”.

صحيح الجامع الصغير ٢٨٤٨؛ مسلم: ٨٢ أبوداود: ٤٦٥٣

5- അബ്ദാല്ലാഹിബ്ൻ ബുറൈദ തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നും ഉദ്ദരിക്കുന്നു, നബി തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الْعَهْدَ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

അബ്ദില്ലാഹിബിൻ ബുറൈദ^{رضي الله عنه} നിവേദനം, നബി^ﷺ പറയുകയുണ്ടായി: നമുക്കും അവിശ്വാസികൾക്കുമിടയിലെ വ്യത്യാസം നമസ്കാരമാകുന്നു, അതുപേക്ഷിച്ചവൻ അവിശ്വാസിയാതി മാറുന്നതാകുന്നു.

صحيح ، ابن ماجه ١٠٧٩ ، النسائي والترمذي: ٢٧٥٦

وعن عبد الله بن شقيق رضي الله عنه قال : ”كان أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم لا يرون شيئا من الأعمال تركه كفر غير الصلاة“.

6- (പ്രമുഖ താബിഹു പണ്ഡിതൻ) ശഖീഖ് ബിൻ സലമ പറയുന്നു: “ ഒരു സംഗതി ഉപേക്ഷിക്കുകവഴി ഒരാൾ അവിശ്വാസിയാവുക നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോഴാണെന്നായിരുന്നു മുഹമ്മദ് നബിയുടെ അനുയായികൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്.

(തിർമിദി: 2622)

7- നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിച്ചവൻ അവിശ്വാസിയാണെന്ന വിഷയത്തിൽ സഹാബികൾ ഏകോപിച്ചതായി ഒന്നിലധികം പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

8- നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിച്ചവൻ അവിശ്വാസിയാതെയായിരുന്നെന്ന് ഇമാം ഇബ്നതീമിയ്യ പത്തോളം രൂപത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ശറഹുൽ ഉംദ (2- 81,82)

9- ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം തദ്വിഷയകമായി ഇരുപത്തിരണ്ടോളം തെളിവുകൾ പറഞ്ഞതായിക്കാണാം.

(കിതാബുസ്സലാത്: 17,26)

അതിനാൽ തന്നെ നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിച്ചവൻ അവിശ്വാസിയാണെന്ന് നിസ്സംശയം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

المبحث السادس: فضل الصلاة

നമസ്കാരത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത

1- തിന്മകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ അതു തടയുന്നു.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۝٤٥﴾

“വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും നിനക്ക് ബോധനം നൽകപ്പെട്ടത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും, നമസ്കാരം മുറപോലെ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും നീചവൃത്തികളിൽ നിന്നും നിഷിദ്ധ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും നമസ്കാരം തടയുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുക എന്നത് ഏറ്റവും മഹത്തായ കാര്യം തന്നെയാകുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്തോ അത് അല്ലാഹു അറിയുന്നു.”
(അൽ അൻകബൂത്ത്: 45)

2- രണ്ടു സത്യ സാക്ഷ്യവചനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ കർമ്മം നമസ്കാരമാണ്.

عَبْدُ اللَّهِ قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا قَالَ ثُمَّ أَيُّ قَالَ ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيُّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ഇബ്നുനുസയ്യിദ് നിവേദനം, “ഞാൻ നബി യോ
ട് ചോദിച്ചു പ്രവാചകരേ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ കർമ്മ
മേത്? അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: കൃത്യ സമയത്തു തന്നെ നമ
സ്കരിക്കൽ, ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു, പിന്നെ ഏത്? തി
രുമേനി പറഞ്ഞു: മാതാ പിതാക്കൾക്ക് നന്മചെയ്യൽ. ഞാൻ
ചോദിച്ചു പിന്നെയേത്? അവിടുന്നു, പിറഞ്ഞു ദൈ വിക
മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ധർമ്മ സമരമാകുന്നു”.

മുഅഫഖുൻ അലൈഹി, ബുഖാരി 7534

3- അതു ഫാവങ്ങളെ കഴുകിക്കളയുന്നു;

عَنْ جَابِرٍ وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ كَمَثَلِ نَهْرٍ جَارٍ غَمْرٍ عَلَى بَابٍ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ

ജാബിർ നിവേദനം നബിതിരുമേനി അരുളി:
“അഞ്ചു നേരങ്ങളിലെ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഉദാഹരണം
നിങ്ങളുടെയാരുടെയെങ്കിലും മുറ്റത്തുകൂടി നിറഞ്ഞൊ
ഴുകുന്ന ഒരു നദി പോലെയാണ്, അയാൾ അഞ്ചുനേരവും
അതിൽ നിന്നും സ്നാനം ചെയ്യുന്നു”.

സഹീഹ് മുസ്ലിം: 668

4- അതു പാപങ്ങൾ മാഴ്ക്കുന്നു;

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفِّرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ

അബൂഹുറൈറ നിവേദനം, "വൻപാപങ്ങൾ വെടുത്തുവെങ്കിൽ. അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരങ്ങളും ഒരു ജുമുഅ: മറ്റൊരു ജുമുഅക്കും ഒരു റമളാൻ അടുത്ത റമളാൻ വരെയും വരുന്ന പാപങ്ങൾ മാഴ്ചുകളയും".

സഹീഹ് മുസ്ലിം: 233

5- ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും അത് വെളിച്ചമാകുന്നു

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ ذَكَرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا فَقَالَ مَنْ حَافِظٌ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ وَلَا نَجَاةٌ وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأَبِي بَنِي خَلَف

ഇബ്നു ഉമർ നിവേദനം, "നബി ഒരിക്കൽ നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു, അതു ശരിയായി നിർവഹിക്കുന്നവന് പരലോകത്തിൽ തെളിവും പ്രകാശവും രക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും, അതു നിർവഹിക്കാത്തവന് പരലോകത്ത് പ്രകാശമോ തെളിവോ രക്ഷയോ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല, അവൻ പരലോകത്ത് ഖാറൂനിന്റെയും ഫിർ

ഔനിന്റെയും ഹാമാനിന്റെയും ഉബയ്ത് ബിൻ ഖലഫിന്റെയും കൂടെയായിരിക്കും”.

മെച്ചപ്പെട്ട പരമ്പരയിലൂടെ ഇമാം അഹ്മദ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്. (2- 169)

അബൂമാലിക്കിൻ അശ്അരി നിവേദനം “നമസ്കാരം വെളിച്ചമാകുന്നു”. സഹീഹ് (മുസ്ലിം 223)

عن بريدة رضي الله عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: ”بَشِّرِ الْمَشَّاكِينِ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ التَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ“.

ബുറൈദ നിവേദനം നബി തിരുമേനി അരുളി: “ഇരുളുള്ളപ്പോൾ പള്ളികളിലേക്ക് നടക്കുന്നവർക്ക് പരലോകത്ത് പൂർണ്ണമായ വെളിച്ചമുണ്ടെന്ന് സന്തോഷ വാർത്തയറിക്കുക”.

സഹീഹ്, അബൂദാവൂദ് 561

6- അത് അല്ലാഹുവിന്റെ യടുക്കൽ പദവി ഉയർത്തുന്നതും പാപമോചനത്തിനു കാരണവുമാണ്.

عن ثوبان عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ”عليك بكثرة السجود فإنك لا تسجد لله سجدة إلا ورفعك الله بها درجة وخطأك عنك بها خطيئة“.

മൗബാൻ നിവേദനം നബിതിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട്

പറഞ്ഞു, നീ സുജൂദ് അധികരിപ്പിക്കുക നീ സുജൂദ് ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെ അതു കാരണമായി നിന്റെ പദവി ഉയരുകയും പാപം മായ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കില്ല.

സഹീഹ് മുസ്ലിം: 488

7- നബി തിരുമേനിയോടു കൂടി സ്വർഗ്ഗ പ്രവേശനത്തിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ കാരണങ്ങളിലൊന്നാണത്.

عن ربيعة بن كعب رضي الله عنه قال: " كنت أبيت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم فأتيته بوضوئه وحاجته فقال ليك سل فقلت : أسألك مرافقتك في الجنة قال : أو غير ذلك ؟ قلت : هو ذا ك قال، " فأعني على نفسك بكثرة السجود "

റബീഅ നിവേദനം ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ കൂടെ ഒരിക്കൽ രാത്രി താമസിക്കുകയുണ്ടായി, ഞാൻ അവിടുത്തെക്ക് വുളുവിനുള്ള വെള്ളപ്പാത്രവുമായി തിരുമേനിയുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു, അപ്പോഴവിടുന്നു പറഞ്ഞു നീ വേണ്ടതു ചോദിക്കു, ഞാൻ പറഞ്ഞു: അങ്ങയുടെ കൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, തിരുമേനി പറഞ്ഞു, വേറെ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു, അതു മാത്രമേയുള്ളൂ, അപ്പോൾ എന്നോട് ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി അതിന് താങ്കൾ സുജൂദ് അധികരിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് എന്നെ സഹായിക്കുക.

സഹീഹ്, മുസ്ലിം: 489

8- പള്ളിയിലേക്കുള്ള നടത്തം വഴി നന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും പാപം ഹൊറൂപ്പിക്കപ്പെടുകയും പദവി ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ
تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ مَشَى إِلَى بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ لِقَاضِي فَرِيضَةٍ مِنْ
فَرَائِضِ اللَّهِ كَأَنَّهُ خَطَوَاتُهُ إِحْدَاهُمَا تَحُطُّ خَطِيئَةً وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ
دَرَجَةً

അബൂ ഹുറൈറ നിവേദനം, “ആരെങ്കിലും തന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ച് വുളു പിടിച്ച ശേഷം ഏതെങ്കിലും മൊരു നമസ്കാരം നിർവഹിക്കാൻ വേണ്ടി പള്ളിയിലേക്ക് നടന്നുവരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ഒരോ കാലടി വെക്കുമ്പോഴും അവന്റെ പദവി ഉയരുകയും പാപം മായ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

സഹീഹ്, മുസ്ലിം: 666

മറ്റൊരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം “നിങ്ങളിലാരെങ്കിലുംമൊരാൾ ശരിയായി വുളുപിടിച്ച ശേഷം പള്ളിയിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ വലതു കാൽപാദം ഉയർത്തുമ്പോൾ ഒരു നന്മ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ഇടതു കാൽ പാദം വെക്കുമ്പോൾ ഒരു തിന്മ മായ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു”.

അബൂദാവൂദ്: 563

9- പള്ളിയിലേക്ക് നമസ്കാരത്തിനു വേണ്ടി നടക്കുമ്പോഴൊക്കെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവിനു വേണ്ടി പ്രത്യേകം ഒരുക്കൽ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "من غدا إلى المسجد أو راح أعد الله له نزلاً كَلَمًا غدا أو راح".

ഒരാൾ പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുമ്പോഴൊല്ലാം അതു പ്രഭാതത്തിലോ പ്രദോഷത്തിലോ ആകട്ടെ, അവനു വേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാസസ്ഥലം ഒരുക്കപ്പെടുന്നതാണ്, മുത്തഫഖുൻ അലൈഹി, ബുഖാരി: 662

10- അവൻ നമസ്കരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നമസ്കാരത്തിന്റെയും അതിനടുത്തതിന്റെയും മിടയിലെ പാപങ്ങളെ അതു മായ്ക്കുന്നു.

عثمان رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "لا يتوضأ رجل مسلم فيحسن الوضوء ، فيصلّي صلاة إلا غفر الله له ما بينه وبين الصلاة التي تليها".

ഉമ്മാൻ നിവേദനം നബി തിരുമേനി അരുളി, ഏതൊരു വിശ്വാസിയും നമസ്കാര സമയം ആസന്നമാകുമ്പോൾ അതിനു വേണ്ടി നന്നായി വുള്ള പീടിക്കുകയും, അതിലെ സാഷ്ടാംഗവും, സുജൂദമൊക്കെ പൂർണ്ണമായി നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതവന്റെ മുൻ പാപങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരമായിരിക്കും, അവൻ വൻ പാപങ്ങൾ ചെയ്താതിരിക്കുന്നിടത്തോളം, അതു തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കും.

സഹീഹ്, (മുസ്ലിം 227)

12- വിശ്വാസി തന്റെ നമസ്കാര സ്ഥലത്തായിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവനു വേണ്ടി മലക്കുകൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, അതുപോലെത്തന്നെ നമസ്കാരം അവനെ മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും തടയുമ്പോഴെല്ലാം മലക്കുകൾ അവനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അബൂ ഹുറൈറ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു, വിശ്വാസിയുടെ പള്ളിയിൽ വെച്ചുള്ള ജമാഅത്ത് നമസ്കാരം തന്റെ വീട്ടിലും അങ്ങാടിയിലുമുള്ള നമസ്കാരത്തേക്കാൾ ഇരുപത്തിയേഴാളും മടങ്ങ് പ്രതിഫലാർഹമാണ്. അതെന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരാൾ പള്ളിയിലേക്ക് വുള്ള പിടിച്ചു പുറപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം, നമസ്കാരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അയാൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പള്ളിയിലെത്തുന്നതു വരെ അവൻ വെക്കുന്ന ഒരോ കാലടികൾക്കുമനുസരിച്ച് അവന്റെ പദവി ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അവന്റെ തിന്മ മാഴ്ക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടുപോകുകയും, അവൻ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടൻ മലക്കുകൾ അവനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, അല്ലാഹുവേ നീ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ, അവനു പൊറുത്തു കൊടുക്കണമേ, അവന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കണമേ, (അവൻ തന്റെ ആ ഇരിപ്പിൽ ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുകയും, വുള്ള നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിബന്ധനയുമുണ്ടതിന്).

മുത്തഫഖൂർ അലൈഹി, (മുസ്ലിം 2119)

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "ألا أدلكم على ما يحو الله به الخطايا ويرفع به الدرجات؟ قالوا بلى يا رسول الله، قال: "اسبغ الوضوء على المكاره،

وكثر الخطأ إلى المساجد ، وانتظار الصلاة بعد الصلاة ، فذلكم الرباط ، فذلكم الرباط ، فذلكم الرباط .“

അബൂഹുറൈറ നിവേദനം, നബി തിരുമേനി അരുളി: പാപം പൊറുക്കപ്പെടുകയും പദവികൾ ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാര്യം ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കട്ടെയോ, അവർപറഞ്ഞു, അതേ പ്രവാചകരേ, അറിയിച്ചാലും അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, പ്രയാസമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ വളു പിടിക്കുകയും പള്ളിയിലേക്കുള്ള കാലടികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ഒരോ നമസ്കാരത്തിനും ശേഷം അടുത്ത നമസ്കാരം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, അതുതന്നെയാണ് الرباط എന്നു ഖുർആൻ പറഞ്ഞത്.

സഹീഹ്, (മുസ്ലിം 251)

14- നമസ്കാരത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നവന്റെ പ്രതിഫലം ഇഹ്റാം ചെയ്തു ഹെജ്ജിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നവനെപ്പോലെയാണ്.

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ مُتَطَهِّرًا إِلَى صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ فَأَجَرُهُ كَأَجْرِ الْحَاجِّ الْمُحْرِمِ وَمَنْ خَرَجَ إِلَى تَسْبِيحِ الصُّحَى لَا يَنْصِبُهُ إِلَّا إِسَاءَةٌ فَأَجَرُهُ كَأَجْرِ الْمُعْتَمِرِ وَصَلَاةٌ عَلَى أَثَرِ صَلَاةٍ لَا لَعْوَ بَيْنَهُمَا كِتَابٌ فِي عِلِّيْنِ

അബൂ ഉമാമയിൽ നിന്നുനിവേദനം നബി തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി, “വീട്ടിൽനിന്നും വളു പിടിച്ച് പള്ളിയിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നവനുള്ള പ്രതിഫലം ഇഹ്റാമിൽ

പ്രവേശിച്ച ഹാജിയുടെതിന്നു തുല്യമാണ്, ഇഹാ നമസ്കാരത്തിന്നു വേണ്ടി പുറപ്പെടുകയും അതയാളെ തളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ പ്രതിഫലം “ഉറ” ക്കു തുല്യമാണ്, നിരർത്ഥകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളില്ലാത്ത രണ്ടു നമസ്കാരങ്ങൾക്കിടയിലെ സമയം ഇല്ലിയിനിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

അബൂദാവൂദ്, സഹീഹ് തർഗിബ് വ തർഹീബ് (1- 128)

5- കൃത്യമായി നമസ്കരിക്കുന്നതിനിടയിൽ വല്ലപ്പോഴും നഷ്ടപ്പെടുന്ന നമസ്കാരത്തിൽ അവൻ പങ്കെടുത്തതായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وُضُوئَهُ ثُمَّ رَاحَ فَوَجَدَ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا أَعْطَاهُ اللَّهُ جَلًّا وَعَزًّا مِثْلَ أَجْرِ مَنْ صَلَّاهَا وَحَضَرَهَا لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْئًا

അബൂഹുറൈറ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു, നബി പറയുകയുണ്ടായി, ആരെങ്കിലും വുളു പിടിച്ച് പള്ളിയിലേക്ക് നടക്കുകയും അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ ആളുകൾ നമസ്കരിച്ചു മടങ്ങുന്നതായിക്കൊണ്ടുകയും ചെയ്താൽ നമസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുത്തയാളുകൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം പോലെ ആയാൾക്കും നൽകപ്പെടും, അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിന്നു യാതൊരു കുറവും വരികയുമില്ല,

സഹീഹ്, അബൂദാവൂദ്: 564

16- നമസ്കരിച്ചു പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന ഒരാൾ തിരിച്ചു വീട്ടിലെത്തുന്നതുവരെ നമസ്കരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനെ പ്പോലെയാണ്, അവന്റെ വരവും പോക്കുമെല്ലാം സൽകർമ്മമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും.

അബൂ ഹുറൈറുനിവേദനം “ആരെങ്കിലും തന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ച് വുജുവിടിച്ച ശേഷം പള്ളിയിലേക്കു വരികയും കൈകൾ രണ്ടും കുട്ടിപ്പിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയതാൽ അവൻ മടങ്ങുന്നതു വരെ നമസ്കാരത്തിലായിരിക്കും”.

സഹീഹ്; ഇബിൻ ഖുസൈമ (1- 229)

മറ്റൊരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാവുന്നതാണ്, വീട്ടിൽ നിന്നും പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന ഒരാൾ വെക്കുന്ന ഓരോ കാലടികളും അയാളെ നന്മയിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുകയും തിന്മയിൽ നിന്ന് വിദൂരമാക്കുകയും ചെയ്യും.

സഹീഹ്; ഇബിനു ഹിബ്ബാൻ 1620

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

